

© 2012 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Pe copertă: Hieronymus Bosch (cca 1450-1516), *Grădina delictelor*,
1500-1505, ulei pe lemn (detaliu)
Foto autor: Florin Tudorache

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, B-dul Carol I nr. 4 ; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53, C.P. 15-728

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României :

ECOVOIU, ALEXANDRU

După Sodoma / Alexandru Ecovoiu. – Iași: Polirom, 2012

ISBN print: 978-973-46-2731-8

ISBN ePub: 978-973-46-2870-4

ISBN PDF: 978-973-46-2871-1

821.135.1-31

Printed in ROMANIA

Alexandru
ECOVOIU

Fiction-Ltd

După Sodoma

roman

POLIROM
2012

Ingrid schimba des cearșafurile, era convinsă că patul este elementul esențial în bunul mers al unui cuplu. Al omenirii. În așternut, bărbați și femei concepeau copii, aflau plăceri; iubindu-se, erau cuprinși apoi de somn, visau. Așternutul era un spațiu intim, deși nu totdeauna așa stăteau lucrurile; de multe ori, sub aceeași plapumă intrau doi dușmani. Trăiau acolo, la un loc, mii, zeci de mii de nopți, pînă cînd unul dintre ei murea sau își lua lumea în cap. Tortura atingerilor nedorite, mincinoase ori agresive, împreunările dintre cei doi aducînd uneori cu violurile – chiar erau într-un fel – pentru că unul din membrii cuplului nu dorea să fie penetrat sau să penetreze, chiar amîndoi, de multe ori, nu doreau sex, dar se acuplau fără a-și da vreunul bine seama de ce. Gîfîiau, asudau, se gîndeau la alte femei sau la alți bărbați, atunci; juisau ca scurtcircuitați sau nu simțeau nimic, momîi zgîlțuite de convulsii trecătoare. În așternut începea și sfîrșea lumea; cei mai mulți dintre oameni, cînd simțeau că li se apropie sfîrșitul, vroiau să moară în patul lor. În așternut, în somn, dacă s-ar fi putut.

Ingrid venea în cearșafuri cu parfumul picurat din flacoanele pe care le aducea din nenumăratele ei voiaje. Tot ținînd-o așa, ar fi putut să umple un avion cu spray-uri și sticlute, cu săpunuri înmiresmate, cu sumedenie de rujuri numai arome; cu deodorante ce înlocuiau un iz cu altul; Ingrid mixa miresme de tot felul, experimenta, s-ar fi putut spune, încercînd să-l *anestezieze* pe Thomas, să-l revitalizeze apoi, schimbat în bine. Un cobai rezistent, care nu răspundea deloc tratamentelor odorant-deodorante – și nu doar –, exasperînd-o uneori pe femeie, chiar dacă, prefăcută, nu arăta asta; ba chiar se dovedea tot mai amabilă, mai drăgăstoasă, numai miere ce se scurgea,

nevăzută, peste Thomas, năclăindu-l. Efectul era contrar, Thomas, trecut prin atâtea paturi, aștepta doar momentul potrivit pentru a scăpa definitiv, fiindcă s-ar fi putut ca Ingrid, neobosită, cum se dovedea, să îl prindă de tot. C-un lanț viu. Un copil încolăcindu-i lui Thomas brațele pe după gât, sufocându-l aproape. Cît să-l mai astîmpere, luîndu-i o parte din aer. Omorîndu-l, aproape, pe nestatornic. De așa ceva se ferea Thomas, avea prea mulți fii și fiice pentru a se trezi cu încă o odraslă. Simțea pericolul, s-ar fi putut întîmpla și așa ceva. Ingrid să *uite* să ia pilula, o ticăloșie, dar ce-ar mai fi fost de făcut, dacă răul ar fi fost să se petreacă? Aproape *crimă* premeditată! Din care s-ar fi născut o viață nouă, un viitor Thomas sau o viitoare Ingrid; mai rău, un amestec; ar fi putut să se nască un mutant, cine știe cum s-ar fi manifestat acesta, Thomas se gîndise de multe ori. Ingrid trebuia supravegheată, cînd vîra pilula în gură, înghițind-o cu suc de portocale, numai așa; Thomas trebuia să fie atent atunci la felul în care Ingrid vorbea, pentru ca nu cumva aceasta, perfidă, să țină pilula sub limbă, iar apoi, intrînd în bucătărie, să o scuipe la coșul de gunoi. Ar fi trebuit să intre după Ingrid și în baie, să fie sigur că prefăcuta nu scăpa acolo de pastila nedorită.

Ingrid avea o fiică, mai încercase, poate, să lege pe cineva. Thomas nu vroia să încheie brusc relația. Se pregătea; s-ar fi putut, altfel, să iasă rău.

*

Învăluitor, sufocant, Ingrid îi arăta iubire. Sau nu, îl dorea doar în posesie. Thomas, din vreme în vreme – asta nu înseamna că rar –, lua cîte o gură de aer. Dar mai mult pe apucate, cînd Ingrid zbura spre cine știe ce colț de lume, de unde să își aducă parfumurile ei asfixiante;

Thomas ar fi putut, pînă la urmă, să spună că din cauza aromelor avea uneori nevoie de aer, de alt aer; își zicea, cîteodată, că Ingrid îi luase astfel și mințile, prostindu-l aproape de tot, nu se mai recunoștea; ar fi putut să sfîrșească urît. Dar cine termina bine? Poate Thomas ajunsese la o anume dependență; Ingrid aducea siguranță. Nu îl înșela, gătea ca o bucătăreasă, păstra ordine și curățenie, cîștiga mai mult decît el. Era frumoasă; ar fi putut, cu nu prea mulți ani în urmă, să ajungă top model și, într-o astfel de situație, Thomas poate nu ar fi însemnat pentru Ingrid mai mult decît o aventură trecătoare sau nimic, nici nu ar fi fost băgat în seamă, cu toți mușchii lui; chipul său de zeu nordic, cum arăta atunci, nu ar fi însemnat cine știe ce, iar figurile cu motocicletă săltată, ca un armăsar al vremurilor moderne, pe roata din spate, ce mare lucru? Ingrid ar fi avut de ales dintre milionari, miliardari, campioni de tenis, chiar și un șef de stat ar fi putut să cucerească, adjudecîndu-și-l cu țară cu tot, mai ceva ca o armată; și un rege ar fi putut să cucerească; Ingrid ar fi ajuns regină, ar fi purtat coroană; se mai întîmplase, nu prea diferit, așa ceva prin alte părți. Ingrid ar fi fost o primă-doamnă, nevastă de președinte, nu o femeie care, aproape disperată, încerca să-l țină pe el, Thomas, doar în așternutul ei. Al lor – pentru Thomas acesta era, de fapt, pericolul: așternutul comun. Ingrid era, în pat, mereu fierbinte, provocatoare, doar ciclul aducea o scurtă pauză în lupta dintre ei, așa puteau fi socotite încheșturile lor; fiecare încerca să îl domine pe celălalt, Thomas prin potența sa neobișnuită, dar ca luată de vînt după fiecare juisare; Ingrid încerca, agitîndu-se tot mai mult, să forțeze orgasmul adversarului: un bărbat cu mädularul inert era un învins: vlăguit, aproape ridicol, putea fi, atunci, înfășurat în tot felul de vorbe. I se puteau smulge promisiuni; stors, acesta era în stare de multe

prostii. Thomas știa asta, se ținea tare, jocul îl îndârjea, disputa devenea, tot mai des, epuizantă; nu existau reguli, Ingrid putea inventa orice, o cunoștea; el, e drept, putea să o trimită la plimbare imediat, n-ar fi fost prima, dar, fără să știe bine de ce, mai aștepta. Corectă, hipercorectă – se străduia să dovedească asta –, Ingrid devenea obositoare; pe Thomas îl deranja tot mai mult și răbdarea acesteia. Vroia să îl prindă; Ingrid, în spusele ei, strecura mereu – subliminal – cuvinte nepotrivite momentului, acestea urmînd să se lipească de memoria adversarului, dovedindu-l cu încetul. Vorbeau despre vreme; Ingrid rostea, scurt, fără legătură aparentă, *iubire*; discutau despre un film, ea rostea, aproape insesizabil, *căsnicie*; vorbeau despre mîncare, de cel puțin trei-patru ori, strecura *familie*. Doar-doar în mintea lui Thomas se vor fixa noțiunile-cheie ale unui trai conjugal; Thomas, amuzat, o lăsa să bată cîmpii; Ingrid poate nu făcea asta cu metodă, ci dintr-un tic verbal. Pornit din instinctul de perpetuare: Dumnezeu spusese: *Înmulțiți-vă!* – Adam al ei parcă era surd.

*

Thomas se amuzase aflînd. Apoi devenise curios: exista într-un ocean un fel de melc, *iepure-de-mare*. Treaba lui, dar la un cap era mascul, iar la celălalt femelă! Folosea, după împrejurări, una sau alta dintre extremități! Mai mulți indivizi formau un adevărat lanț; fiecare vietate, la ambele capete, avea un partener sexual. Thomas, gîndindu-se la sine, și-a zis că astfel dotat ar fi fost, aproape, omul ideal. Nu perfect, fiindcă o astfel de rezolvare a problemei sexuale nu era o condiție suficientă pentru a pune în ordine o seamă de lucruri. Însă anumite *disfuncții* legate de moralitate ar fi fost definitiv înlăturate.

Și bărbat, și femeie în același timp, dar nimic hermafrodit, cum, din păcate, natura aduna, uneori, într-un singur om; ce chin pentru acesta, umbla pe la doctori, plătea, era operat, făcea aproape orice pentru a scăpa de o astfel de pacoste, alegînd: bărbat sau femeie. Thomas-melc-de-mare ar fi fost un bisexual, pe care nici unul dintre ultimii puritani ai lumii nu l-ar fi învinuit cu ceva; nici vorbă de homosexualitate, totodată. Mai fuseseră, spuneau miturile, bărbatul și femeia la un loc, în același trup; chiar și Eva, în stare osoasă, se găsisse cuprinsă în Adam. Dar, apoi, din Adam, Dumnezeu scosese, probabil, ovarele (!) și nu coasta, cum se zicea. Nu, de data aceasta ar fi fost altceva. Thomas ar fi putut să trăiască plăcerea îndoită, dacă s-ar fi împreunat, concomitent, cu Ingrid ori cu alta, iar prin partea lui femeiască, c-un bărbat, cu Jesper, de pildă, care ținea mult la el, și nu din porniri necuviincioase, ci pentru că în sufletul său de legionar exista un spirit de camaraderie aparte ce trebuia consumat; spre Thomas s-ar fi îndreptat un asemenea sentiment; Thomas găsea, ipotetic, potrivită o asemenea împreunare; nici urmă de stricăciune din partea vreunuia dintre ei. Desigur, numai dacă Thomas ar fi fost pe măsura acelei nemaipomenite moluște, ca posibilități.

S-a gîndit mult la omul care ar fi semănat, într-o privință, cu iepurele-de-mare. Dumnezeu dăduse acest neobișnuit dar unei nevertebrate, care nu avea cum să guste și rațional un act sexual total; dublu. Poate pentru om efectul ar fi fost devastator, și așa un orgasm obișnuit, unul singur, ștergea, pentru cîteva momente, pînă și memoria unui geniu; ceva apropiat nebuniei se instala în momentul unei juisări. Un efect îndoit ar fi fost, poate, greu de suportat, unii și-ar fi pierdut definitiv mințile. Ori, cine știe, plăcerea nu ar fi fost dublă, creșterea ar fi putut fi la pătrat, chiar o progresie geometrică se putea

declanșa atunci, ceva nimicitor, mulți ar fi izbucnit în țipete de nestăvilit, s-ar fi repezit apoi, bezmetici, un fel de zombi, în stradă. Lipsiți de memorie, dar cu porniri sexuale greu de potolit; doar acuplarea i-ar fi liniștit, oarecum, pînă la următoarea demență, mai nimicitoare, și tot așa. O lume a sexului total; așa cum unii se drogau, chiar știind că astfel își vor grăbi sfârșitul, de data aceasta alții – sau de-a valma – ar fi mărit miza: totul sau nimic! O plăcere carnală imensă: în locul morții albe, alegînd una roză. Un mixaj bisexual ar fi fost dorit de mulți, puterea exemplului și curiozitatea dovedindu-se hotărîtoare în alegerea lor. Unii deja făcuseră pasul, fără să fi fost de la natură plămădiți aparte, ci pentru că vroiau să încerce totul; bărbați și femei, fără deosebire, se împerecheau în toate felurile, Thomas devenea un demodat. Poate și el, într-o lume care admitea senină, în numele libertăților omului, aproape orice, ar fi fost tentat să încerce mai mult; nu, asta nu, Thomas doar gîndindu-se și scutura din cap, nu se putea împreuna c-un bărbat. Se însoțise cu femei de tot soiul, Ingrid ar fi putut să fie un liman, dacă ar fi iubit-o, dar pe cine iubise vreodată? – avusese impresia, doar, în cîteva rînduri. Poate că nu aflase plăcerea deplină niciodată; și melc-de-mare de-ar fi fost, s-ar fi putut să nu guste vreodată așa ceva, pentru că, ziceau ultimii romantici, actul sexual nu era niciodată întreg fără dragoste: în inimă, susțineau, se găsea împlinirea. Dar într-o lume, sentimental, cardiacă, așa ceva doar visătorii mai cutezau să afirme; și ei niște bolnavi. Thomas era în impas. Dacă dragostea lui cea mare fusese sortit să o dăruiască unui bărbat și încă nu își dăduse seama?